

[Helge Adam Møller]

beskyttelse, fordi deres verden er brudt sammen. Når der er kommet tålelige forhold i deres hjemegn, skal vi gennem FN nok hjælpe med at fortælle, at nu kan de godt blive sendt tilbage igen.«

Det synes jeg er helt rigtigt. Vi giver dem beskyttelse, vi giver dem et helle, og den dag, der er normale forhold, skal de hjem igen. Det er faktisk bare det, vi har advokeret for.

Fru Dorte Bennedsen siger: Jamen en minister har da ikke pligt til at forhandle, når ministeren bare holder loven. Nej, ministeren har ikke nogen juridisk pligt til det; ministeren søger jo selv i dag at ændre en bunke ting i den lov, og da en af forudsætningerne i loven og dét, der var stor debat om dengang, var midlertidigheden, havde det vel været rimeligt og fair nok, at man havde taget nogle forhandlinger, inden man lagde sig helt fast på at ændre loven eller i hvert fald ændre forudsætningerne for loven. Det var bare dét, vi bad om, og det vil jeg vende tilbage til senere.

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Jeg vil godt bekræfte, selv om det allerede er fremgået af hr. Helge Adam Møllers indlæg, at der skal lovændringer til for at forlænge den frist, som det danske samfund har givet sig selv til at behandle asylansøgninger, eller måske kan man nærmere kalde det den periode, hvor man kan fastfryse en asylansøgning.

Men jeg vil godt forsøge yderligere at genopfriske hr. Helge Adam Møllers hukommelse med hensyn til, hvad det var, der skete, da man lavede jugoslaverloven. Jeg vil godt minde om, at det forslag, der lå fra Det Konservative Folkeparti, gik på, at det alene skulle omfatte dem, der var egentlige krigsofre, dvs. folk, der var behandlingskrævende, folk, der kom fra lejre, dvs. dét, som kom til at være lovens § 1.

Hvis ikke det var sådan, at andre partier i Folketinget var kommet med ændringsforslag undervejs, ville alle de andre jo have været i asylsagsbehandling allerede i dag, og en lang række af asylsagerne ville ganske enkelt have været afgjort. Jeg synes, når nu historiegraveriet er startet, at hr. Helge Adam Møller glemmer det allerallervigtigste, når han skal redegøre for, hvordan det var, Det Konservative Folkepartis tankegang var dengang.

Nu har jeg aldrig syntes, at det var nogen særlig smagfuld politisk proces at begynde på

den måde at lave kulegravning af, hvad der har været af mellemfaser undervejs, når man ender med at nå frem til et forlig. Det er ikke os, der har ønsket at starte denne kulegravning; det er hr. Helge Adam Møller, der har gjort det, og så synes jeg, det er rimeligt, at man får dét, der var udgangspunktet, med ind i billedet.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg vil nødig beskyldes for pindehuggeri, men jeg bliver nødt til at sige til hr. Helge Adam Møller, at der ikke var tale om en 2-års midlertidig opholdstilladelse.

Der var tale om midlertidige opholdstilladelser, som kunne forlænges for ½ år ad gangen. Ændringsforslaget med de to år gik ud på, at to år var den maksimale tid, hvori man kunne fastfryse asylsagsbehandlingen for de pågældende personer. Det er en væsentlig forskel, og derfor er det citat, hr. Helge Adam Møller havde fra min ordførertale ved førstebehandlingen, udmærket, for det viser jo, at den midlertidige opholdstilladelse er én ting, mens asylsagsbehandlingen er en anden ting. Vi kan ikke ifølge vores konventionsforpligtelser forhindre folk i at søge asyl.

Spørgsmålet for os dengang var: Hvor længe kan vi som samfund tillade os at undlade at behandle disse asylansøgninger? Det er dér, 2-års-grænsen kommer ind.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Et enkelt svar til indenrigsministeren om det historiske. Det er jo rigtigt, at hvis det oprindelige forslag fra den daværende justitsminister var blevet fulgt, havde forslaget kun omfattet de særlige, skal vi sige udsatte grupper, som blev taget hjem fra Eksjugoslavien, krigsfanger, sårede, torturofre og andre, og ikke de knap 6.000, der på det tidspunkt var kommet ind i Danmark, og som skulle ind i en normal asylsagsbehandling.

Men fru Birte Weiss glemmer jo, at en af den daværende regerings pointer i det hele var . . .

Første næstformand (Ivar Hansen):

Indenrigsministeren, hedder det.

Helge Adam Møller (KF):

Undskyld, indenrigsministeren glemmer, at